ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.23415507

ХРИ́СТИЧ Зоя Петрівна (01. 11. 1932, м. Тирасполь, нині Молдова —03. 05. 2016, Київ) — співачка (ліричне сопрано), педагог. Народна артистка УРСР (1965). Лауреатка міжнародних конкурсів вокалістів у Женеві (Швейцарія, 1956), Відні (1959), Тулузі (Франція, 1962), Софії (1963). Закінчила Одеську консерваторію (1956; кл. О. Благовидової). 1956—81 — солістка Театру опери та балету імені Т. Шевченка; за сумісництвом 1965—2011викладала у Національній музичній академії України (обидва — Київ): від 1984 — професор кафедри сольного співу. Гастролювала у Польщі, Швейцарії, Австрії, Франції, Італії, Норвегії. Серед учнів — Н. Ануфрієнко, Н. Векленко, М. Гревцова, В. Гришко, Л. Забіляста, К. Збаничук, Н. Зуєва, О. Камінська, Н. Лемішка, Л. Маковецька-Трофимчук, В. Тимохін. Здійснила записи на радіо та грамплатівки.

Основні партії

Оксана, Одарка («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Наталка, Оксана («Наталка Полтавка», «Різдвяна ніч» М. Лисенка), Катерина (однойменна опера М. Аркаса), Галя, Гелена («Назар Стодоля», «Богдан Хмельницький» К. Данькевича), Іоланта (однойменна опера П. Чайковського), Мікаела («Кармен» Ж. Бізе), Леонора («Трубадур»Дж. Верді), Ельза («Лоенґрін» Р. Ваґнера), Марґарита («Фауст» Ш. Ґуно).

Рекомендована література

1. Яворський Е. Зоя Христич. К., 1975.

Б. П. Гнидь

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:
Христич Зоя Петрівна / Б. П. Гнидь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-894339

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).